

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΑΝΕΙΟΛΗΠΤΩΝ ΑΠΟ ΤΡΑΠΕΖΕΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ

ΑΡΙΘ. ΑΠΟΦΑΣΗΣ 4931/1997 ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Λ. Αλεξάνδρος 62, 11473 ΑΘΗΝΑ > Τηλ. 8826630, 8826872, Fax 8841098 > E-mail: borrowers@bigfoot.com

2 Φεβρουαρίου 1999

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Σε σημερινή συνέντευξη Τύπου του Πανελληνίου Συλλόγου Προστασίας Δανειοληπτών από Τράπεζες ανακοινώθηκε ότι, με μηνυτήρια αναφορά του προς τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, ο Σύλλογος έχει αποκαλύψει και καταγγείλει δεκάδες πράξεων και μεθοδεύσεων των τραπεζών στην Ελλάδα που φέρονται ότι παραβιάζουν διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας.

Ιδιαίτερη αίσθηση προκάλεσε η αποκάλυψη δύο αδιαφανών στους πελάτες μεθοδεύσεων των περισσότερων, εάν όχι όλων των Τραπεζών, με τις οποίες αυτές χρεώνουν έντεχνα και αθέμιτα αυξημένους τόκους στους δανειολήπτες ενώ ταυτόχρονα αποδίδουν μειωμένους στους καταθέτες. Ετσι, οι συναλλασσόμενοι διεκδικούν πλέον έντοκα την επιστροφή των ποσών που τους αφαιρέθηκαν με τα τοκοτεχνάσματα αυτά κατά τις τελευταίες δεκαετίες και τα οποία εκτιμάται ότι, στο σύνολό τους, ανέρχονται σε εξαιρετικά μεγάλα ποσά. Το νέο αυτό πρόβλημα για τις Τράπεζες από τα τοκοτεχνάσματα είναι συνολικά κατά πολύ μεγαλύτερο από τα αναδρομικά πανωτόκια που, βέβαια, εξακολουθούν να διεκδικούν οι δανειολήπτες προβάλλοντας την αντισυνταγματικότητα της γνωστής νομοθετικής ρύθμισης Παπαντωνίου.

Εκτός των δύο τοκοτεχνασμάτων, οι δανειολήπτες αποδίδουν στις Τράπεζες άλλες 22 ενότητες πράξεων που φέρονται ότι παραβιάζουν διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας συμπεριλαμβανομένης και εκείνης για την προστασία του καταναλωτή. Σε αυτές περιλαμβάνονται :

- Πλήθος καταχρηστικών και παράνομων όρων συμβάσεων
- Εξαναγκασμοί που στοχεύουν στη μετακύληση των πιστωτικών κινδύνων από τη Τράπεζα στους εγγυητές
- Η περιφρόνηση του Κώδικα Τραπεζικής Δεοντολογίας που μόνες τους συνέταξαν και έθεσαν σε ισχύ
- Η άρνηση παροχής στοιχείων των λογαριασμών, κατά παράβαση πράξης του Διοικητού Τραπεζής Ελλάδος, της νομοθεσίας και του συνταγματικού δικαιώματος όλων για ουσιαστική και δικονομική προστασία
- Η χρέωση επιτοκίων υπερημερίας πέραν των επιτρεπομένων
- Ο εξαναγκασμός για υπογραφή δηλώσεων αναγνώρισης οφειλής χωρίς δυνατότητα προηγούμενου ελέγχου καθώς και παραιτήσεως από κάθε ένδικο μέσο
- Η αξιοποίηση από τις Τράπεζες της αθλιότητας που συνεπάγεται ο «θεσμός» της μεταχρονολογημένης επιταγής
- Η κερδοσκοπία από τους πλειστηριασμούς ακινήτων
- Αθλιες συμπεριφορές στελεχών Τραπεζών και αυθαίρετες χρεώσεις λογαριασμών
- Προβληματική λειτουργία αρχείων δυσμενών στοιχείων (ακόμη και για πεθαμένους)
- Παραβάσεις της νομοθεσίας για Τράπεζες και ανώνυμες εταιρείες
- Προσβολή των ατομικών και πολιτικών δικαιωμάτων πολιτών κατά παράβαση της Διεθνούς Συνθήκης των Ηνωμένων Εθνών

Όλα αυτά για τα οποία οι Δανειολήπτες έχουν στα χέρια τους επαρκές αποδεικτικό υλικό με επιστημονική τεκμηρίωση ανοίγουν ένα νέο και εξαιρετικά σοβαρό κοινωνικοοικονομικό θέμα που φέρνει το τραπεζικό σύστημα, τους λειτουργούς καθώς και τους μετόχους του ενώπιον των ευθυνών των.

Διάχυτη ήταν η οργή των εκπροσώπων των δανειοληπτών για την επίμονη και παράνομη άρνηση των Τραπεζών για χορήγηση στοιχείων λογαριασμών ακόμη και σε περιπτώσεις ύπαρξης Εισαγγελικών παραγγελιών και παρά τους επικείμενους πλειστηριασμούς ακινήτων. «Τέτοιες συμπεριφορές ελαττωμένης νομιμότητας και απαράδεκτου ήθους και ύφους θέτουν βαρύτατο ζήτημα ακαταλληλότητας κάθε στελέχους Τραπεζής που τις εμφανίζει και επιρρίπτουν μεγάλες ευθύνες στις Διοικήσεις που τις ανέχονται» δήλωσαν οι εκπρόσωποι του Συλλόγου.

Παράλληλα, οι δανειολήπτες παρουσίασαν πολύ ενδιαφέρουσες και ριζοσπαστικές θεσμικές θέσεις και τα αιτήματά των για τον πραγματικό εκσυγχρονισμό του Ελληνικού τραπεζικού συστήματος. Πέραν του αίτηματος για τη κατάργηση του νομοθετημένου πλέον υποχρεωτικού ανατοκισμού, εντύπωση προκάλεσε το αίτημα για τη θεσμοθέτηση ανώτατου ορίου απαίτησης δανειστού και ευθύνης εγγυητή, την απόσυρση του Κώδικα τραπεζικής Δεοντολογίας καθώς και τη συνολική απόρριψη από όλους τους συναλλασσόμενους του τραπεζικού μεσολαβητή όπως αυτός έχει ήδη σχεδιασθεί από την Ένωση Ελληνικών Τραπεζών. Τονίζοντας ότι η δομή του θεσμού αυτού πάσχει βαρύτατα από έλλειψη γνήσιας διάθεσης ουσιαστικής λειτουργίας και επιτυχίας, αντικειμενικότητας και αποτελεσματικότητας, ο Σύλλογος καλεί τους συναλλασσόμενους να αγνοήσουν τον μεσολαβητή που φιλοδοξεί να γίνει «συλλέκτης παραπόνων» και τους συμβουλεύει να προσφεύγουν μόνο στο Σύλλογο, στις Ενώσεις καταναλωτών και στην Ελληνική Δικαιοσύνη.

Μία άλλη εντυπωσιακή καταγγελία που έκαναν οι δανειολήπτες ήταν το ότι υπάρχουν Έλληνες βιοτέχνες που κρατούνται σήμερα παράνομα στις φυλακές ή καταζητούνται με εντάλματα προσωποκράτησης διότι δεν εξόφλησαν χρέη προς τις Τράπεζες για δάνεια με την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου. Ενώ το θέμα που έφθασε πρόσφατα και στη Βουλή με ερώτηση του Αντιπροέδρου της κ. Ν. Κατσαρού και, κατά δήλωση του Υπουργού Δικαιοσύνης επενεξετάζεται, για τους δανειολήπτες συνιστά ευθεία παραβίαση της Διεθνούς Συνθήκης των Ηνωμένων Εθνών και του νόμου 2462/97 που την επικύρωσε. Για τον λόγο αυτό, ο Σύλλογος ετοίμασε σειρά προσφυγών στην αρμόδια Επιτροπή στη Γενεύη σε βάρος της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η γενική εντύπωση που άφησε η συνεύτευξη ήταν ότι το Ελληνικό τραπεζικό σύστημα είναι όχι μόνο πολύ κατώτερο των περιστάσεων αλλά και έχει χρόνια προβλήματα σεβασμού και τήρησης της νομιμότητας ενώ βρίσκεται πλέον αντιμέτωπο με τεράστιες απαιτήσεις των πελατών του για αποζημιώσεις. Παρόλο ότι τα χρήματα που διαχειρίζεται είναι κύρια χρήματα των πολιτών, αυτό αδιαφορεί για τον αναπτυξιακό και κοινωνικό του ρόλο, περιοριζόμενο στο κυνήγι του «πάσει θυσία» κέρδους όπως αυτό εκφράζεται από την ενορχηστρωμένη κερδοσκοπική υστερία των Διοικήσεων. Για τον λόγο αυτό, οι δανειολήπτες ανακοίνωσαν την διακοπή πλέον κάθε διαλόγου με τις Τράπεζες με παράλληλη ενημέρωση της κοινής γνώμης και προσφυγή στη Δικαιοσύνη.

«Οι αγώνες του Συλλόγου», δήλωσαν οι εκπρόσωποί του, «δέν γίνονται μόνο χάριν των στενών συμφερόντων των μελών του που έχουν θιγεί από τις Τράπεζες αλλά στοχεύουν στην ολοκληρωτική αναμόρφωση του τραπεζικού συστήματος, η εισαγωγή του στοιχείου της κοινωνικής, ηθικής και αναπτυξιακής ευθύνης και η πλήρης απαλλαγή του από τα κακώς κείμενα του παρελθόντος ώστε το χρήμα των τραπεζών να γίνει επί τέλους πραγματικά "τίμιο" χρήμα».